

nehybné okno ze dvou a více míst
a still window from two or more places

Sung Hwan Kim

*Záběr z videa "her" (2003)
a "From the commanding
heights..." (2007).*

*The still image from
"her" (2003) and
"From the commanding
heights..." (2007).*

autorská výstava

20.02. - 09.05. 2010

tranzitdisplay, Praha, CZ

www.tranzitdisplay.cz

*obraz v majetku Sung Hwan
Kima a Wilkinson Gallery*

*image courtesy Sung Hwan Kim
and Wilkinson Gallery*

solo exhibition

20.02. - 09.05. 2010

tranzitdisplay, Prague, CZ

www.tranzitdisplay.cz

otevírací doba út – ne 12:00 – 18:00

tranzitdisplay, Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00, ČR

www.tranzitdisplay.cz info@tranzitdisplay.cz

hlavní partner Česká spořitelna a.s., Erste Group

podpora Ministerstvo kultury ČR, Hlavní město Praha, MČ Praha 2

mediální partner A2 kulturní čtrnáctideník, Radio 1

opening hours Tue – Sun 12:00 – 18:00

tranzitdisplay, Dittrichova 9/337, Praha 2, 120 00, CZ

www.tranzitdisplay.cz info@tranzitdisplay.cz

main partner Česká spořitelna a.s., Erste Group

support Ministry of Culture, City of Prague, Prague 2 Municipality

media partner A2 cultural bi-weekly, Radiol

Začínat větu frází typu „v naší zemi“ už v dnešní době moc nefunguje. Tento slovní obrat naznačuje, že mluvčí bude posluchači vzápětí schopen nabídnout nějakou ryze autentickou informaci. Avšak posluchač – navzdory řečnickové očekávání – po těchto slovech bere řadu informací, údajů, a dokonce snad i řečnickovu zainteresovanost a právo na vyřčené se značnou rezervou. Naše vztahy jsou pokroucené. Chybí nám jasně dané hranice. Nedokážeme navázat bezprostřední kontakt, i kdyby se nám snad i nabízel.

Přesto však stále můžeme zaslechnout hlas, který nám říká, že přišel z velké dálky až k nám, k posluchačům. A tento hlas vypráví o své zemi, o jejích obyvatelích, o své lásce a o jejím jazyce. Vypráví nám příběh cizí země.

V dnešní době, kdy se na nás valí informace ze všech možných zdrojů – z internetu, satelitů, ale i od turistů, ztělesněných představ i anachronismů, jsou slova jako „já“, „můj“, „má matka“, „odkud pocházím“ a „tam“ fiktivní úplně stejně, jako kdyby nám někdo říkal „přijel jsem zdaleka, abych vám vyprávěl svůj příběh“.

Nemělo by nás to však překvapovat. Vždyť nám nad hlavami krouží letadla řízená nikoli podle krajiny, po níž se pohybujeme, nýbrž podle obrazu simulovaného přesně v reálném čase, v tom čase, v němž letadlo manévruje směrem k místu svého určeného přistání. A mne v těchto podmínkách zajímá, jaké máme k dispozici konstanty: jsou to místa určení, která však brzy zmizí, anebo je to vytrvalé směřování síly, která k tomuto místu spěje? Má výstava v galerii tranzitdisplay představuje jakousi juxtapozici jednoho či více podobných vytrvalých směřování či drah, jež něco anebo někdo svým pohybem sleduje.

Pro tuto výstavu jsem vybral několik děl, v nichž zkoumám obraz žen v přítomnosti mužů. Jejich tváře a hlasy samy o sobě vyvolávají dojem autentičnosti, již jim připisují diváci či posluchači. První ženou je Američanka v dílech her (2003) a Flat White Rough Cut¹ (2004). Žena sleduje muže-Korejce. Chtěla by k němu proniknout svým pohledem, neseným touhou po naplněné lásce. Druhou ženou je Holanďanka v Summer days in keijo-written in 1937 (2007). Ta zase sleduje text švédského etnografa Stena Bergmana, který kdysi sledoval Keijo (starý název pro Soul v dobách japonské kolonizace), přičemž film sledují imaginární čtenáři korejských titulků doprovázejících celý film. A konečně třetí ženou je korejská herečka ve videu From the commanding heights... (2007), jejíž život je opředen pomluvami, imaginární perspektivou vyřčeného. Kolem herečky a její aféry se opakovaně snášejí a následně mizí ničím nepodložené texty a obrazy.

Sung Hwan Kim

¹Flat White Rough Cut byl původně společný projekt Sung Hwan Kima a dámy z moře

První v ČR samostatná výstava Sung Hwan Kima

Sung Hwan Kim (*1975 Korea) je korejský umělec, který v současné době žije a pracuje v New Yorku. Ve své tvorbě osobitě propojuje médium videa a performance. Je režisérem, skladatelem, vypravěčem a básníkem svých uměleckých vizí. V tranzitdisplayi představíme jeho filmová díla a kresby ve formě instalací příběhů, specifické svou osobitou estetikou.

Výběr z výstav: “Golden Times”, Haus der Kunst, Mnichov, Německo (2010), New Museum, New York, USA (2009), Contemporary Art Museum St.Louis, USA (2009), “Gwangju Biennale”, Korea (2008), Witte de With, Rotterdam, Nizozemí (2008), “5th Berlin Biennial”, KW Institute of Contemporary Art, Německo (2008), “Prixederome 2007”, de Appel, Amsterdam, Nizozemí (2007), “Exposing Cinema” Rotterdam International Film Festival, Rotterdam, Nizozemí (2007), Atelier Hermt’s, Soul, Korea (2007), Le Plateau, Paříž, Francie (2005)

It is not effective today for a speaker to start a sentence with such a phrase as “in my country”. The phrase assumes that the speaker can provide the listener with the authenticity of the information that will follow the phrase. Contrary to this speaker’s expectation, the listener might reserve more information, more data, more interest, if not more rights, over “my country”. Our contacts are convoluted. Borders are not always clear. We are no longer making first contacts although we might be under the influence of one.

Nevertheless, we still hear a voice that claims to have traveled from afar to here, where the listener resides. And this voice names a country, its inhabitant, his lover, and her language. A voice tells a story of a foreign land.

The words such as “I”, “my”, “my mother”, “where I am from”, and “there”, are as fictional as it would be for anyone to state, “I traveled from afar to tell this story,” in our times, inundated with various channels through which information flows: Internet, satellites, and tourists whose document naturally involves both projection and anachronism.

This is old news. We live under the sky where a pilot will operate his aircraft not by seeing landscapes on which we stand, but by seeing a simulated image mapped in real-time as the aircraft maneuvers its way toward the site at which it aims. In this state, I question what the constants are: the site at which it aims, which will soon vanish; or the unrelenting direction of the force that aims at this site. In this exhibition at tranzitdisplay, I am juxtaposing one or a few more of this unbending direction, a course along which something or someone moves.

I selected several pieces in which I worked with an image of women in the presence of men. Their faces and voices carried with them undeserved authenticities imposed by the viewers and listeners. The first is an American woman in her (2003) and Flat White Rough Cut¹ (2004). She is looking at a Korean man with an attempt toward penetration; and with her desire for saturated love. He dissects and assumes her attempt and desire. The second is a Dutch woman in Summer days in keijo-written in 1937 (2007). She is looking at a text written by Swedish ethnographer, Sten Bergman, who once was looking at Keijo (an old name of Seoul under Japanese Colonization), while the film is being looked at by the imaginary readers of the Korean subtitles used in the entire film. The third is a Korean actress confined in a rumor, an imaginary perspective of the mouths, in From the commanding heights... (2007). Uncorroborated texts and images around the actress and her affair are repeatedly dropped and then swept away.

Sung Hwan Kim

¹Flat White Rough Cut is originally a collaborative project by Sung Hwan Kim and a lady from the sea.

Artist’s first solo exhibition in Czech Republic

Sung Hwan Kim (b. 1975, Seoul), in his practice, artist integrates video and performance art, taking on the role of director, editor, performer, composer, narrator and poet. By approaching his own work from all production angles, his pieces are infused with his own highly subjective vision. Collecting and collaging encounters, images, sounds, and objects from his changing domiciles of Seoul, Amsterdam and New York he portrays his world with lyric complexity.

Selected exhibitions: “Golden Times”, Haus der Kunst, Muenchen, Germany (2010), New Museum, New York, USA (2009), Contemporary Art Museum, St.Louis, USA (2009), “Gwangju Biennale”, Korea (2008), “5th Berlin Biennial”, KW Institute of Contemporary Art, Germany (2008), Witte de With, Rotterdam, The Netherlands (2008) “Prixederome 2007”, de Appel, Amsterdam, The Netherlands (2007), “Exposing Cinema”, Rotterdam International Film Festival, Rotterdam, The Netherlands (2007), Atelier Hermt’s, Soeul, Korea (2007), Le Plateau, Paris, France (2005)